

Harkaliðið í upptökuholunum: Kári Mouritsen, Jógvan Telling Joensen, Jógvan Dahl og Annika Hoydal

skræðlaðum seyðarhövðum, ið sóu ógilig út, og tey vóru vist, har upptökutólið var heilt niðri í grýtuni, so tey sóu út, sum hövdu tey hjartabrek og annað gott, minnst Jógvan, ið tó er glaður um, at tað eydnaðist at steðga tí ringasta av øllum hesum.

I 1979 varð Harkaliðið boðið við til Grand Prix, ið skuldi vera eitt sindur óðrvísi. Føroyar skuldu vera við og Rasmus Lyberth úr Grønlandi. Harkaliðið gjørdist nummar tvey, fekk enná fult stigatal í onkrum býi, og Jógvan skemtar við, at hövdu tey vundið tá, so hövdu tey endað í Jerusalem. Men hetta árið vann Tommy Seebach.

Hesa tíðina spældi Jógvan annars eisini við í donskum spælimannabólki, har Niels Olsen, kendur úr Vestmonnum, eisini var við. Hetta dámdi Jógvan væl, tí spælimannatónleikur hevði allur ljóðað nukulunda líka í oyrunum á Jógvan, tó hann hevði verið við í t. d. spælimonnum í Hoyðolum, men nú bleiv betri.

Heim og aftur í 60'ini

I 1985 vendi Jógvan nösina heim aftur, tá var hann, fyrri at nýta hansara egnu orð, næstan blivin danskari. Hann skuldi bert vera í tvey ár, men tað bleiv meira.

Beinanvegin vóru boð eftir Jógvan og hann fór m. a. við í Vestmenn, ið skuldi geva út plátu við barnasangum. Eisini Spælimenninir í Hoyðolum hövdu boð eftir Jógvan, ið beinanvegin kendi seg væl og undrandi sá ta

menning, ið var farin fram innan føroyska tónleikin. Eisini upptökuholini og miksarar vóru, um nakað, so betri enn í Danmark.

Eisini upplivdi Jógvan, í sambandi við Norðurlandahúsið, at ferðast við Spælimonnum til Vestur- og Eysturgrønlands.

Síðani komu tiltøkini aftur í 60'ini, har Føro Boys hava verið við annaðhvørt ár. Og síðani hevur bólkurin spælt nakar ferðir árliga.

Harkaliðið eina ferð enn - í látri á gólvinum

Um somu tíð, nú kemur Annika Hoydal til Føroya at ferðast, Kári flytir hendaveg og báðir navna-brøðurnir Jógvan vóru í Føroyum, so tey hugsadu, at tað hevði verið stuttligt at funnið saman, tí tey hövdu tá ikki spælt saman síðani 1979 - 80.

Tað var eisini fyrstu ferð, at vit yvirhøvur vóru savnaði í Føroyum. Vit avgjördu at royna. Hóast vit ikki vóru so nógv saman dagliga, so var ein ávís „kemi“, tá vit komu saman. Vit vóru takksom, at vit øll yvir 40 ár, kunnu liggja á gólvinum og flenna. Vit hövdu nakað at geva hvør øðrum og stuðlaðu hvønn annan væl, sigur Jógvan.

Nóg mikið av hugskotum var til fleiri plátur. Vit settu okum í samband við Norðurlandahúsið og fingi tvey kvöld. Atgongumerkini vóru skrædd burtur og fólk hugnaðu sær, klappaðu og flentu. Tað var ein blanding av satiru og sjálviróni. Um vit spældu so væl saman, veit eg ikki. Tað var nakað

langt síðani seinast. Vit endurtóku hetta árið eftir á Jazzfestivalinum, har eisini nýtt tilfar var við. Jógvan Telling hevði nógv tilfar, sum vit arbeiddu við í felag og hetta bleiv til fløgu í 1989. Konsertirnar vóru framúr. Ein dani, ið var tókningur, segði, at slíkan stemning hevði hann ikki sæð áður, so tað var stuttligt, greiðir Jógvan frá.

So varð hildið fram í 90'unum. Seinni hevur sjúka og tilfikt avmarkað hetta, so nú verður farið aftur í 60'ini, hóast nakað tað sama er galdandi har eisini. Tí aldurin gevur brek, sigur Jógvan Dahl við eitt sindur av sorg-blíndi.

Føroyingum bilar einki

Men hugsi eg meg um, so er tónleikalívið næstan altíð farið til at stuðla onkrum - mentan ella ítrótt, sigur Jógvan.

Hann fegnast tó um menningina, ið er farin fram innan tónleikin í Føroyum. Og hann nevnr, at ein sær munin sera væl, tá ein hevur verið burtur, og síðani kemur aftur.

Tað hevur nógv at siga, at ein førir ein politikk, ið gevur møguleika fyri undirvísing við dugnaligum lærarum. Tíverri, so hevur kreppan gjørt, at alt er fánað nakað, og alt er vorðið dýrari. Hinevgen skal ein hugsa um lærararnar. Teir hava ognuð sær dýra útbúgving, so fáa teir ikki umstøður, so fara teir aðrastaðir, ella í ringasta fôr, so loysir seg betri hjá teimum at koyra buss, sigur Jógvan Dahl, ið leggur dent á, at føroying-

um bilar einki, her er nóg mikið at tilfeingi, talentum.

Íkast um mentapolitikk

Hetta er áttanda samrøðan í eini greinarøð um ein føroyskan mentapolitikk, ið landsstýrið í samgonguskjalinum hevur sett út í kortið skal orðast við stóði í mentunarlíttinum frá 1996. Avmarkaður marknaður. Í samrøðum og greinum geva vit eitt íkast til orðaskiftið um ein framtíðar mentapolitikk. Komandi leygardag verður samrøða við Ivan Niclasen, mentunarsjóva í Sjónvirki Føroya.

Jógvan metir, at tað er av stórum týðningi, at fólk og lærarar, trívast. Ikki er óhugsandi, at tónleikurin kann gerast vinnuvegur, men bert um vit duga at halda fólkinum til.

-Vit hava sæð, at tey, ið eru dugnalig, fara av landinum, sigur Jógvan, og nevnr Óla Poulsen, ið telist millum tónleikaframleiðarar í Danmark.

-Eisini skal tað vera lokkandi hjá fólki at leita hendavegin, so vit fáa íblástur. Eg haldi, at rútmiski tónleikurin altíð hevur verið forsømdur, meðan onnur, kór og klassiskur tónleikur, verða stuðlað óðrvísi, sigur Jógvan Dahl, sum leggur dent á, at hann als einki hevur ímóti hesum stuðli, men nat so kundu onnur fingið

nakað av tí sama.

-Tað er neyðugt at stuðla, eisini tí, ið vit kanska ikki skilja beinanvegin. Vit fáa tað aftur og ikki bert í krónum og oyrum, sigur Jógvan Dahl, sum ikki hevur lagt sær nakrar fastar ætlanir fram yvir, men sum kundi hugsað sær til hugna og stuttleika at trivið í nakað av suðuramerikanskum tónleiki, saman við góðum vinfólki.

Tónar í tíðini

Løg hjá Knút Olsen

Kvöld

K. Olsen

Em D Em D Em

Up-pi í lof-tinum han-ga má-sar og lik-kur og pran-ga,

G Em Am D G Em Am H7

ljó-ma sjóg-vur og bø-ur, ter-nur strú-ka fram-við,

Em Am Em Am Em D

kri-ka-ri kri, kri-ka-ri kri. Ha-ma-ri hø-gur,

C H7 Em D Em

nú ský-mir lon-gu. Fjøl-li-ni fó-ru til gon-gu.

Uppi í loftinum hanga mäsar og likkur og pranga, ljóma sjógvur og bøur, ternur strúka framvið, kri kari kri, kri kari kri. Hamari høgur, nú skýmir longu. Fjöllini fóru til gongu.

Alexandur Kristiansen